

حکم جهان مطاع شد، آنکه بنا بر شفقت بی‌غایت شاهانه دربارهٔ نیابت و نجابت و رفعت و معالی‌پناه شمساللنیابة و النجابة والرفعة میرزا محمد تقی کلانتر دارالعبادهٔ یزد از ابتدای هشت ماههٔ ثیلای ثیل نیابت وزارت دارالعبادهٔ یزد را تاحین مراجعت وزیر مومی الیه از سفارت هندوستان بعلاوهٔ کلانتری به مومی‌الیه مفضو و مرجوع فرمودیم که چنانچه باید و شاید و از حسن‌سعی و اهتمام او سزده‌امر نیابت مزبور قیام و اقدام نموده دقیقه (ای) فوت و فرو گذاشت ننماید و با رعایا و برایا بروجه احسن سلوک نموده دعای خیر جهت ذات اقدس‌اعلی حاصل نماید و در ضبط و ربط و نظم و نسق دارالعبادهٔ مزبور و توفیر و تکثیر و نماء مال دیوان مساعی جمیله به منصف ظهور رسانیده از روی نهایت دقت و اهتمام اقمشه و اجناس فرمایشی و مقرری بیوتات سرکار خاصهٔ شریفه را از قرار نمودجات که ارسال شده باشد یا من بعد ارسال شود و دستور و معمول قدیم سرانجام و انقاد نموده در هیچ باب کوتاهی جایز ندارد و مقرری و رسومات و منافع جزو وزارت را به هر اسم و رسم که بوده باشد جهت وزیر مومی‌الیه ضبط نموده از قراری که در وجه میرزا محمد نایب سابق مقرر داشته بود در وجه خود مقرر دانسته متصرف و تتمه را به ارباب حوالجات وزیر مزبور و به هر کس که وزیر مشارالیه مقرر کرده باشد مهمسازی نموده موقوف ندارد و محاسبهٔ وزارت را در ایام عمل خود با مستوفیان عظام مفروغ نماید.

ارباب و اهالی و اعیان و رعایا و سکنه و متوطنین دارالعبادهٔ مزبور مشارالیه را تاحین ورود وزیر مزبور نایب او دانسته از سخن و صلاح حسابی او بیرون نروند و اطاعت و انقیاد او را واجب و لازم دانند و از فرموده تخلف نورزند. تحریراً فی

رجب‌المرجب سنهٔ ۱۱۲۵